

KRĘCENIE (3) *sb n*

kręcenie (3), [**krączenie, kręczenie**].

Pierwsze e jasne (Cn pochylone), końcowe z tekstu nie oznaczającego -é.

sg N kręceni(e) (1). ◇ G kręceniã (1). ◇ A kręceni(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Obracanie, zawracanie, wirowanie; circinatio, circulatio, circumactio, circumactus, circumductus, circumrotundatio, contorsio, conversatio, conversio, conversus, rotatio, rotundatio, vertigo, versatio, versura Cn (3) : Gurges Wir/ głębokość kręcenie wody w rzekách. Mącz 150b; Calep 423a.

*Wyrażenie: »kręcenie w głowie« (1): A cožci zá roľkoľzy tve czukrowáne iedlá [...] przynioľá? [...] Naprzod gniew Boży. Potym Artetikę. Sciátykę/ Pedogre/ Pleure/ kręcenie w głowie iáko ľzalonym/ prętka ľtároć/ y ośiwienie *RejPos* 138v.*

[W przeni:

*Wyrażenia: »kręcenie na sercu« = nudności: (nagł) Náprzećiwko brzydzeniu/ á czczeniu y kręczeniu ná ľercu [skłonności ku wracaniu *FalZioł* V 42v]. (-) Weźmi gwoździkow tártych/ day dziećięciu z czymkolwiek zieść. *SienHerb* 472 (*Linde błędnie: kręcenie*).*

*»krączenie na wątrobie« = nudności: Nausea, vnluft/ eckel/ wiederwille. Pol, przykrość/ brzydłość/ brzydliwość/ krączenie na wątrobie. *Volck* 401 (*Linde*).]*

Cf **KRĘCIĆ**, **2. KRUCZENIE**

MB